

متن پرسش

سلام و عرض ادب و احترام و ارادت خدمت استاد: خیلی دلم میخواد بدونم مردم عامه و مؤمن گنهکار مثل من در هنگام مواجهه با مرگ چه درکی از عالم بعد از دنیا می‌کنند؟ چه جور یافتنی از خودشون دارند و به چه چیزی می‌رسند که حاضرند بخاطرش از همه خانواده و زحمات و نتایج مادی و معنوی شون بگذرند و به اون برسند؟ من خودم دلم برای همیشه با اهل بیت علیهم السلام بودن البته با معرفت پر میکشه و اینکه همینطور که من انس و ارتباط و هر لحظه با ایشان رو میخوام اهل بیت علیهم السلام هم من رو بخواهند و من مایه سرور و بهجت و رضایتشون باشم. عین حسی که آدم توی روضه و هیئت داره، دلش نمیخواد برگرده خونه اش، بعضی مواقع چنان دلتنگ امام زمان عجل الله فرجه الشریف و آقای خامنه ای میشم که دلتنگ پدر مادرم نمیشم. من خودم دوست دارم بعد از مرگم با امام عصر علیه السلام باشم. البته زحمت و تلاش همسختی و شبیه شدن میخواد که این تلاشی شیرین هست. سپاس مهربان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هر اندازه انسان در معارف توحیدی تعمق بیشتر داشته باشد جان او بیشتر و بیشتر گسترش می‌یابد و در نتیجه در هم‌اکنون خود تا ابدیت وسعت می‌یابد و با انسان‌های عزیزالقدر، بیشتر احساس نزدیکی می‌کند. موفق باشید